

Ungdomsansvarig

Kommitté: Eva von Celsing, Paulina Sivautt, Peter Flinck, Tilde Udin, Andrea Stenlund

Ungdomsstipendiat 2020

Text och foto: Julia Källestedt

Ungdomsstipendiaten 2020 är Julia Källestedt 25 år, från Umeå med hundarna Agrosofens Kviksilver (Romeo) & Agrosofens Solhatt (Humla).

Att satsa på sitt intresse och låta hobbyn visa vägen gör mycket för din egen personliga utveckling. Alla växer vi som individer när vi genomgår berg och dalar i livet, det gäller även för hundträningen. Satsa för din skull och för dina lärdomar. Följ ditt intresse och låt tryggheten växa fram. Ett stipendium finns för att alla som vill ska få chansen. Det enda som krävs är vilja att växa och att du vågar tro på dig själv.

Jag fick möjligheten att ta del av ungdomsstipendiet för 2019. Jag är en person med fart och fläkt som blev in dragen i retrievervärlden på grund av mitt möte med tollaren. Det var den röda färgen, snabba farten och glada uttrycket som gjorde att jag fastnade och nu står jag här med två egna hundar: Romeo och Humla.

Romeo var min ingångsport i hundvärlden på ett helt nytt sätt. Erfarenheten av hundträning hade tidigare bestått av en blandad skara av hundraser med allt från rena bruksrottisar till vorth och tax i familjehemmet. Det har

varit en evig dröm att ha en hund i träning från grunden där vi klättrar kunskapstrappan ett steg i taget. Romeo blev min egen hund som kickade igång äventyret. Och vilken resa det har varit!

Kennelläger, apporteringsträningar med gamla som nya och en massa olika hundsporter. Jag har lagt ner otaliga timmar i skogen som bara blir fler. Om någon skulle ha försökt att berätta hur mycket tid den där röda gossen skulle ta när jag stod där med händerna i valplådan, så hade jag nog inte trott dem. Tanken var att skaffa en aktiv, glad hund som ville testa på allt ihop med mig och så blev det, plus mycket, mycket mer. Romeo och jag har nog provat på det mesta och det svåraste har varit att hitta vad just vi ska bli bäst på. Han är en unik liten clown som jag älskar från svanspets till nos. Oavsett hur långt vi har kommit i meritväg med många berg och dalar skulle jag aldrig byta bort honom. Resan på vägen till målet har varit så otroligt spännande med många nya möten,

kunskapsutbyten och känslan att våga tro på sig själv har vuxit.

Min filosofi inom det mesta är att ibland behöver man lyfta blicken. Att må bra av att känna att dagens bekymmer kommer att leda till lärdomar för framtiden ger en trygg grund att stå på. Den hund jag står med idag – och vilket ekipage vi är tillsammans – kommer att lägga grunden för min hundträning i dess helhet.

Som mottagare av stipendiet ska du satsa på det som ger dig energi och låter dig klättra några steg upp för kunskapstrappan. Det finns inga krav att vara med på ungdoms-SM eller skynda upp i elitklass om du inte själv vill det, såklart.

Nu står jag här med två virvelhundar. Ja, jag kallar dem så för de är som små tornadors. Lugna som en liten bris på sjön när vi är hemma, men på träning blir de som kraftiga vindar som nästan blåser omkull en. Alltid där och alltid glada! Om det finns stunder då jag tvekar behöver jag bara möta deras blickar och se dem säga: "Hörrodu, sträck på dig! Du är vår matte. Det här klarar vi!"

Så för att avsluta: ge mig ett år så hörs vi snart igen och ser hur mycket roligt vi har hunnit med. Kanske har vi siktat på stjärnorna och landat på månen, vem vet? Men jag fick chansen och det är jag verkligen tacksam för. Och jag hoppas att det jag skrivit inspirerar dig och andra till att våga ta steget att satsa mot era mål och även till att söka stipendiet i framtiden. ■